
ТОГАЗЪ ЕЛА...

Понѣкога срѣдъ ношитѣ безумие гори
Тревожный духъ... Тогазъ край менѣ на прѣсти отмини.
Ще дойде день и пламнали зори
Ще впиятъ пурпурни уста въ очакващи очи...
Тогазъ — ела!

Понѣкога срѣдъ ношитѣ безсмыслие гори безпѣтний духъ
И ти — не ме докосвай! — катъ чужда отмини!
Ще дойде день — ще дойде той, и въ радостна умора
Ще отпочинемъ въ блѣсъка на слънчеви вълни...
Тогазъ — ела, ела!